

Arrest

nr. 351 178 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. PEHARPRÉ
Edith Cavellstraat 63
1180 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2026.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 29 juli 2026, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 31 juli 2026 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat V. PEHARPRÉ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Marokkaan van nationaliteit, Riffijn van etnie en van religie moslim. U bent afkomstig van Nador, in de provincie Nador.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u het volgende.

U verliet Marokko in september 2022, omdat uw vader en zijn broer hadden besloten dat u zou huwen met uw nichtje. U reisde legaal met een visum naar België. In december 2022 vertrok u naar Barcelona,

waar u illegaal verbleef. Wel had u er werk en een adres. U was van plan om, na twee jaar werk, in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Uw familie was nog altijd in de veronderstelling dat u, wanneer u uw verblijfsvergunning had, zou terugkeren en trouwen met uw nicht. U voelde echter geen connectie met haar en wilde niet met haar trouwen. De spanning tussen u en uw familie nam toe omdat u het huwelijk telkens uitstelde.

In Barcelona ontmoette u F., een Spaanse vrouw. U huwde met haar in oktober 2023. U verkreeg een Spaanse verblijfsvergunning op basis van uw huwelijk.

Uw broer Z., die in België woont, steunde u in uw huwelijk met F. en probeerde de spanning tussen u en uw familie te verhelpen door aan hen te laten weten dat u in Spanje getrouwd was. Zij konden u dan verder met rust laten, aangezien u niet zou trouwen met uw nicht. U werd echter bedolven onder boze telefoons van uw vader, uw oom, uw nicht en andere familieleden die u afzwoeren en bedreigden.

Over de jaren die volgden reisde u enkele keren per jaar naar Marokko. Uw broer Z. vergezelde u altijd. Met zijn hulp kon u zich verschuilen in Nador en in het geheim uw moeder ontmoeten. Niemand anders in uw familie wist van uw bezoeken. Uw dagen spendeerde u buiten Nador met een vriend.

Iets meer dan een jaar na uw huwelijk, in 2025, zijn F. en u uit elkaar gegaan en wettelijk gescheiden. U was zich er niet van bewust dat hiermee ook uw Spaanse verblijfsvergunning zou worden opgeheven. In mei 2026 bracht u een bezoek aan Marokko. Na ongeveer tien dagen vloog u, samen met uw broer Z., terug naar België.

Op de luchthaven van Brussel bleek dat uw Spaanse verblijfsvergunning SIS geseind was voor inbeslagname. U werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole. Vanuit het gesloten centrum diende u op 11 juni 2026 een aanvraag in voor een Spaanse verblijfsvergunning. U zou van de Spaanse autoriteiten reeds een document hebben ontvangen dat u toelaat tot het grondgebied tot uw nieuwe verblijfsvergunning wordt uitgereikt.

U diende op 18 juni 2026 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor. Uw Spaanse verblijfsvergunning, uw Marokkaanse paspoort, uw Marokkaanse identiteitsbewijs, uw aanvraag voor een Spaanse verblijfsvergunning dd. 11-06-2026.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden blijken, het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u vervolging van uw familie te vrezen heeft.

U bezocht Marokko meermaals per jaar, al nadat de problemen met uw familie begonnen waren en u bedreigd werd (CGVS p.8). Wanneer u ging bleef u een week à tien dagen in Nador, de stad waar uw ouders en zus wonen (CGVS p.6). De rest van uw familie woont in Beni Sidel, een dorp vlak buiten Nador (CGVS p.10). Dat u werkelijk gelooft dat uw leven in Marokko in gevaar is, is dus niet aannemelijk.

Uit de stempels in uw paspoort blijkt dat u, sinds augustus 2024, zes keer naar Nador reisde. Elke reis vertrok vanuit België en, op één na, keerde terug naar België (zie kopie paspoort in administratief dossier). Eénmaal kwam u Nador binnen op 1 augustus 2024. De volgende uitreisstempel is gedateerd 4 september 2024. U verbleef dus iets meer dan een maand in Nador. In augustus 2025 maakte u eenzelfde reisbeweging: u kwam Nador binnen op 1 augustus 2025, bezocht Melilla op 1 september 2025, keerde diezelfde dag terug naar Nador en vertrok op 4 september 2025 naar België. Opnieuw bezocht u Nador dus voor een maand. Het is pertinent onwaarschijnlijk dat u zich een maand lang in uw eigen stad zou ophouden indien u een werkelijke vrees heeft voor vervolging vanuit uw familie.

Uw verklaringen over hoe u zich, bij uw bezoeken aan Nador, verborgen weet te houden voor familie zijn niet geloofwaardig. U ontmoet uw moeder soms op café of in het appartement dat u huurt (CGVS p.10-11). In de eerste plaats verklaart u dat u voorkomt dat uw familieleden of kennissen van hen u opmerken doordat u verblijft in wijken waar zij niet komen (CGVS p.10-11). Vervolgens stelt u dat u zich niet kunt vestigen op een andere plaats dan Nador omdat uw familie veel reist (CGVS p.12). Op een later moment verklaart u dat u in Nador precies weet waar en wanneer uw familie zich zal ophouden en dat u het gros van uw dagen spendeert met een vriend, buiten Nador, om uw familie te ontlopen (CGVS p.13). Uw verklaringen zijn niet consistent.

U legt geen enkel objectief bewijs voor dat uw vrees ten opzichte van Marokko kan onderbouwen. Het blijven dus bij blote beweringen. Het is opmerkelijk dat in uw familie uw nicht en uzelf de enigen waren

die op deze manier aan elkaar beloofd werden (CGVS p.12). Uw broers, die beiden ouder zijn, zijn ongehuwd en staan onder geen enkele druk om te trouwen (CGVS p.12).

Uw vrees is louter hypothetisch. Uw oom heeft u sinds november 2023 niet meer gesproken. Uw vader sprak u voor het laatst in mei 2024 (CGVS p.14). Er is u niets overkomen tijdens uw verschillende bezoeken aan Marokko (CGVS p.10; p.15).

Ten tweede ressorteren uw problemen, indien reëel, niet tot een nood aan internationale bescherming in Vluchtelingenrechtelijke zin.

Uw voorgehouden problemen in Marokko zijn louter interpersoonlijk van aard en hebben geen betrekking tot één van de gronden zoals gestipuleerd in de Conventie Genève. U heeft zich nooit gewend tot de autoriteiten van uw eigen land om bescherming te zoeken.

Uw problemen beperken zich verder tot uw eigen familie, die in en rond Nador wonen. U maakt niet aannemelijk dat u zich niet in eender welke andere plaats in Marokko kunt vestigen. Waar u verklaart dit niet kan omdat uw familie veel reist (CGVS p.12) is dit niet geloofwaardig. U zou zich zonder opgemerkt te worden in en rond Nador kunnen ophouden, waar zij allemaal wonen, omdat u precies weet waar zij zullen zijn op eender welk moment. Dat zij u in een andere stad wél zouden vinden is niet aannemelijk. Dat u nergens anders in Marokko iemand kent (CGVS p.12) is niet ernstig. U bent een volwassen man die in het verleden op zelfstandige wijze emigreerde en al jaren in Spanje woont, zonder familie.

Dat uw Spaanse verblijfsvergunning werd opgeheven na uw scheiding en u uw verblijfsrecht in Spanje verloor, heeft geen enkele weerslag op uw nood aan internationale bescherming. Bovendien blijkt uit uw eigen verklaringen dat u uw verblijfsrecht heeft kunnen vernieuwen.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande analyse niet wijzigen.

Uw documenten zijn een loutere bevestiging van uw identiteit, nationaliteit, verblijf in Spanje en uw procedure om daar een nieuwe verblijfsvergunning te bekomen. Deze worden in de huidige beslissing niet betwist.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Er dient echter te worden besloten dat er in Marokko geenszins sprake is van een situatie die gekenmerkt wordt door willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands conflict. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Marokko.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat een vrees voor vervolging niet kan worden aangenomen, noch dat er in uwe hoofde een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade.

Conclusie

U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/11/8 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker heeft een verzoekschrift ingediend op 24 juli 2026.

2.2. Verweerder heeft op 28 juli 2026 een "nota" ingediend, waarin hij wijst op de niet-ontvankelijkheid van de vordering wegens de laattijdigheid van het verzoekschrift.

2.3. Verzoeker heeft op 30 juli 2026 een "aanvullende nota" ingediend, waarin hij het argument betwist dat door verweerder werd ontwikkeld in de nota van 28 juli 2026, volgens hetwelk zijn beroep, ingediend op 24 juli 2026, laattijdig zou zijn.

Over de ontvankelijkheid van het beroep

3. Met toepassing van artikel 2.15, § 3, 2°, b) van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RvV-wet), wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijf dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht, indien het een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft die het verzoek om internationale bescherming heeft afgewezen als niet-ontvankelijk, ongegrond of kennelijk ongegrond of impliciet ingetrokken, indien de beslissing genomen werd in het kader van de asielgrensprocedure

overeenkomstig artikel 57/6/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) of artikel 43 van de Asielprocedureverordening.

In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen die het verzoek om internationale bescherming bij toepassing van artikel 57/11/8 van de Vreemdelingenwet heeft afgewezen als kennelijk ongegrond in het kader van de asielgrensprocedure.

Overeenkomstig artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet kan de beslissing door de commissaris-generaal per bode tegen ontvangstbewijs ter kennis worden gebracht aan de persoon zelf van de verzoeker.

Artikel 2.5 van de RvV-wet bepaalt:

“§ 1. Voor alle termijnen voorgeschreven in deze wet, gaat de termijn in op het ogenblik van de kennisgeving.

De kennisgeving wordt geacht plaats te hebben:

[...]

3° op de dag van de afgifte of de weigering tot ontvangst, wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs;

[...]

§ 2. De dag waarop de kennisgeving plaats heeft, wordt zelf niet bij de termijn in kwestie inbegrepen.

Zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen zijn inbegrepen in de termijn, tenzij de termijn wordt uitgedrukt in werkdagen. De termijn loopt af om middernacht van de vervaldag. De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag.

Een in weken, maanden of jaren bepaalde termijn wordt gerekend van de zoveelste tot de dag vóór de zoveelste.

§ 3. De datum van het postmerk, van de griffiestempel of van de elektronische tijdstempel heeft bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst of voor de weigering.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing aan verzoeker per drager werd betekend op dinsdag “14/07/2026 13:48h” in Transitcentrum Caricole en dat verzoeker “weigert te tekenen” (zie stuk “kennisgeving van beslissing”). De kennisgeving is dus correct en rechtsgeldig geschied, per drager op de plaats waar verzoeker administratiefrechtelijk wordt vastgehouden.

De kennisgeving wordt aldus geacht plaats te hebben op dinsdag 14 juli 2026. Aangezien de dag waarop de kennisgeving plaats heeft zelf niet bij de termijn in kwestie wordt inbegrepen, moet *in casu* worden vastgesteld dat woensdag 15 juli 2026 de eerste dag van de beroepstermijn is. Bijgevolg was, overeenkomstig de voormelde bepaling, maandag 20 juli 2026 de vervaldag voor het indienen van het verzoekschrift.

Derhalve dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker op vrijdag 24 juli 2026 ingediende verzoekschrift werd ingediend buiten de beroepstermijn.

4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat voormelde beroepstermijn van vijf dagen van openbare orde is en aldus strikt moet worden toegepast. Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Verzoeker voert ter zitting (en in zijn “aanvullende nota” van 30 juli 2026) aan dat deze foutieve vermelding geen loutere materiële vergissing betreft, maar een schijn heeft gewekt waarop hij mocht vertrouwen, en beroept zich op het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het recht op toegang tot de rechter.

De onjuiste vermelding van de beroepstermijn van tien dagen in de kennisgeving van de bestreden beslissing betreft een – jammerlijke – foute inlichting van de administratie. Deze kan evenwel geen afbreuk doen aan de wettelijke termijn van vijf dagen, zoals bepaald in artikel 2.15, § 3, 2°, b) van de

RvV-Wet, dat *in casu* van toepassing is, gezien het beroep gericht is tegen een beslissing waarbij verweerder verzoekers verzoek om internationale bescherming in het kader van de asielgrensprocedure als kennelijk ongegrond heeft afgewezen. Een foutieve vermelding in een kennisgeving kan geen beroepstermijn doen ontstaan die afwijkt van de wettelijk bepaalde termijn die van openbare orde is.

De Raad merkt tevens op dat artikel 1.9, eerste lid, 3° van de RvV-wet inzake de bevoegdheid van de Raad stelt dat de Raad bij arrest uitspraak doet over een vordering tot hervorming of vernietiging indien het een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreft. De Raad kan zich derhalve enkel uitspreken over het beroep ten aanzien van de bestreden beslissing van verweerder en niet inzake de informatieve inhoud van de kennisgeving van deze beslissing.

Bovendien blijkt uit de elementen van het administratief en rechtsplegingsdossier dat verzoeker werd bijgestaan door een advocaat en dat zowel verzoeker als zijn advocaat ervan op de hoogte waren dat de beslissing werd genomen in het kader van de asielgrensprocedure. Zo wordt in stuk 2, gevoegd bij het verzoekschrift, uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker wordt vastgehouden aan de grens ("Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats" van 14 juni 2026). Ook op het moment waarop de kennisgeving van de bestreden beslissing plaats had in Transitcentrum Caricole, bevond verzoeker zich duidelijk in de asielgrensprocedure (administratief dossier, "kennisgeving van beslissing").

Er wordt dan ook niet aangetoond dat de foutieve vermelding van de beroepstermijn verzoeker verhinderde om het beroep binnen de wettelijke termijn van vijf dagen in te dienen. De omstandigheid dat de administratie in de kennisgeving van de bestreden beslissing een verkeerde beroepstermijn heeft vermeld, vormt bijgevolg geen overmacht voor het laattijdig indienen van het beroep. Te dezen stipt de Raad aan dat verzoeker zich ook niet beroept op overmacht.

5. Verzoekers beroep is laattijdig en bijgevolg niet-ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

W. MULS